

i

SECCIÓ JUVENIL

Grup de Grans. Travessa d'estiu 1999

Els membres de la travessa érem en Dani Borsa, En Bernat Gargallo, en Marcel Sendra, en Guillem Cumella, en Joan Maspons i en Bernat Maspons per part dels nois. Per part dels monitors hi havia la Joana, la Gemma, en Pol i en Joan, que ens feia d'assistència.

29 de juliol

Aquest dia vam quedar a l'estació de França de Granollers per agafar el tren direcció Sants a les 5'45 del matí. Un cop a Barcelona vam anar a buscar l'autobús a l'estació del costat de Sants. Allà ens vam esperar fins a les 7'30 que era l'hora que marxava l'autobús. Un cop a dalt vam emprendre la marxa que ens portaria al poble aragonès de Benasque. Vam arribar cap allà les dues del migdia, esperàrem al Pol i al Joan perquè pujaven en cotxe. Ens vam estar esperant uns 45 minuts jugant a cartes de cotxes. Llavors va aparèixer un microbús que pujava la gent fins a l'hospital de Benasque i era l'últim del dia, així que vam pujar cap a l'hospital. Allí sí que ens vam haver d'esperar una bona estona fins que no arribessin. Els nois vam anar a tirar pedres al riu, però no n'hi havia prou, així que vam tornar; però amb aquestes que havíem de travessar aquest riu i el senyor Marcel Sendra hi va caure de peus. Finalment en Joan i en Pol van arribar allà on érem nosaltres, al costat de l'hospital, ens vam repartir el menjar i vam agafar l'autobús que ens pujava al Pla de la Besurta, des d'on sortia el camí per pujar al refugi de la Renclusa. Vam tardar a pujar entre 45 i 50 minuts.

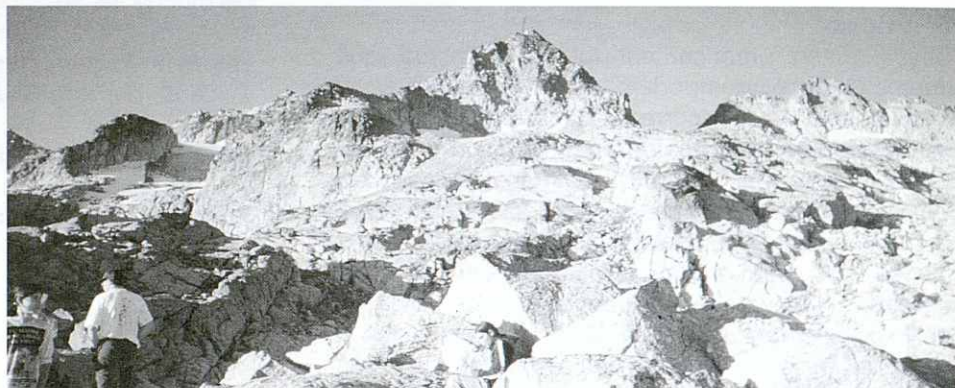
30 de juliol

Avui estava previst fer el cim de Salvaguarda, de 2.738 metres, però unes boires matineres que estaven incrustades a dalt del cim, van fer agafar por als monitors i ens van portar de turista al pla dels Aigualluts. Un cop allí vam agafar el camí que porta al coll Alfred. Però abans d'arribar-hi vam trencar a la dreta i vam anar al punt que hi ha la frontera de Catalunya, França i Aragó. Això va ser el que vam fer durant un dia que podia haver estat entretingut i va acabar essent força avorrit.

31 de juliol

Avui sí. Ens hem llevat a les 7 del matí i el cel estava serè. Hem agafat quatre ganyips, la cantimplora

i poca cosa més i ens hem encaminat en direcció al pic de Salvaguardia. Vam haver de baixar fins al pla de Besurta i agafar el camí que pujava a l'hospital. El camí era força dret, però tot i això vam trigar dues hores fins al Portilló de Benasque. Des d'allí hi havia, segons la guia, 50 minuts fins al pic, però una magistral pujada, amb en Guillem i en Pol al capdavant, van fer que rebaixéssim en 16 minuts l'horari oficial, només vam trigar 34. Des de dalt el panorama no podia ser millor. Teníem tot el massís de la Maladeta davant, es veia des de la Forcanada fins al pic de l'Alba, i per l'altre costat, es veien els Posets, el sector del Perdiguero, la cresta Maupas i el pic de Boum. La baixada fou força ràpida i la pujada al refugi també tot i el cansament que portàvem a sobre. A la nit van arribar els altres dos components de l'equip, en Joan i en Bernat Maspons juntament amb en Daniel Maldonado i dos amics seus que ens farien de guies i asseguradors per a la nostra conquesta del pic d'Alba.

Pic d'Alba, Dent d'Alba i Maladetes occidentals. Foto Guillem Cumella

1 d'agost

Avui era el gran dia de la travessa. Ens vam llevar a les 5 del matí per assolir el pic d'Alba de 3.118 metres. A en Marcel li va agafar un atac de mareig i no va pujar, la Joana i la Gemma es van quedar amb ell. La pujada va ser forta i pesada, perquè no hi havia quasi camí i l'havíem d'anar buscant. Vam arribar dalt del cim al cap de tres hores de caminar. Des de dalt es veia tota la gelera de la Maladeta, tot el massís del Perdiguero, els Posets... A dalt no ens hi vam estar gaire estona i vam baixar a sota el pic on havíem deixat el piolet i els grampons perquè no ens van fer falta. Llavors se'ns va acudir que ja que érem allà podíem anar a fer la Dent d'Alba, i en Joan Maspons, en Bernat Maspons, jo, el Joan monitor, en Daniel Maldonado i els seus amics vam enfilem cap el coll d'Alba. Allí en comptes de tirar cap a la Dent vam seguir cap a les Maladetes occidentals. Només vam poder pujar al pic Mir perquè un pas una mica difícil ens va impedir continuar.